SISENA
PREGÀRIA INTERRELIGIOSA

DEL

DIA MUNDIAL EN MEMÒRIA DE LES VÍCTIMES D'ACCIDENTS DE TRÀNSIT

15 de novembre de 2009
13:00h

Sala d'Actes del Museu Picasso
Montcada, 19
08003 Barcelona

AQUEST SILENCI

Aquest silenci nostre deus vetllar-lo
tu, des de lluny, amb la mirada encesa,
amb aquells ulls tan clars de quan somreies
i compartíem tots la teva joia.
També nosaltres et pensem, i ens omples
la quietud de fondes placideses,
de llocs, de noms, de veus que no canvien.
Tot, pel record, se'ns fa més assequible,
i és com si un vent suau dictés preguntes
que podem contestar només mirant-te.
Vas viure poc entre nosaltres, i ara
ets un jonc que creix sol a la ribera
del nostre fer i desfer de cada dia.
Mai cap tempesta no podrà arrencar-te'n,
i si algun cop un vent d'oblit et vincla
quan et redreces altra volta, esclaten
tots els colors i et sentim molt més pròxim
vetllant com sempre aquest silenci nostre
des de les teves clares llunyanies.

Del llibre "***Per Preservar la Veu***" (1980-1984)
de **Miquel Martí i Pol**

TOT ÉS CAMÍ, TOT ÉS DRECERA SI ENS DONEM LA MÀ

I

Francesc Narváez, regidor de Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona, dóna la benvinguda.

Anne-Lise Cloetta, relacions internacionals de l'AP(A)T, secció d'Afectats per (Accidents) de Trànsit de P(A)T i la seva representant a la FEVR (Féderation Européén des Victimes de la Route) us parlarà del significat del Dia Mundial en Memòria de les Víctimes d'Accidents de Trànsit.

Mª Eugenia Doménech, Presidenta de P(A)T, associació de Prevenció d'Accidents de Trànsit informarà de la situació actual de la seguretat viària. A tots ens cal respectar més a la vida, més solidaritat, més cultura de la convivència pacífica.

II

Tot allò que és viu i respira no ha de sofrir violència o mort, no ha de ser injuriat, torturat o abatut. Aquest és el principi immutable. Amb paciència i calma som capaços de superar el nostre enuig. Amb contenció i humilitat podem disminuir el nostre egocentrisme. Si entrem en sintonia amb els que estan contents i són feliços ajustarem la nostra cobdícia.

Lectura : *"Grinyola l'asfalt" d'Adriana Ferran.*

Musica.

III

- *Judaisme*

Atá jonén leadam daat umelaméd leenosh biná. Vejonenu meitejá jojmá biná vadaat. Baruj ata adonay, jonen hadaat.

Tu agracias al hombre con conocimiento y enseñas entendimiento al ser humano. De ti mismo, con gracia nos otorgas sabiduría, entendimiento y conocimiento. Bendito eres, tú eterno, que con gracia otorgas sabiduría.

- *Hinduisme*

~~ Plegaria Hindú por la Paz de Mahatma Gandhi ~~

No deseo ningún reino terrenal
ni librarme del nacimiento y de la muerte.
Solo deseo liberarme del dolor
de todos aquellos afectados por la miseria.
Señor, guíanos de lo irreal a lo real;
de la oscuridad a la luz;
de la muerte a la inmortalidad.

Que reine la paz en las regiones celestiales.
Que reine la paz en la Tierra.
Que las aguas se apacigüen.
Que las hierbas crezcan saludables y
los árboles y las plantas lleven paz a todos.
Que todos las personas de bien nos traigan la paz.

Que vuestra sabiduría propague la paz por todo el mundo
Que todas las cosas sean una fuente de paz para todos y para mí.

Om Shanti, Shanti, Pau.

- *Cristianisme (catòlics, protestants i ortodoxos)*

Ara, doncs, per tot allò que trobeu en Crist de fortalesa de l'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat i vanaglòria. Mireu-vos els uns als altres amb humilitat i considereu els altres superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guiï pels propis interessos, sinó que miri pels altres.

Filip, 2, 1-4

Senyor:
Teniu aquí davant vostre reunits a dia d'avui a membres de molt diverses confessions religioses.
El motiu de l'encontre és el record anual d'aquells familiars i amics que estan plenament amb Vós i per sempre, esperant-nos quan ens arribi el torn.
Demanar-vos que no hi hagi accidents seria intentar posar-vos entre l'espasa i la paret. Vós ens vàreu fer lliures i deixàreu a les nostres mans la utilització del gran do de la vida, i a vegades emprem malament la llibertat. Sovint som inconscients de la responsabilitat que ens doneu a cada instant.
Senyor, tots reunits us volem dir que intentarem utilitzar millor els vostres dons. I us demanem, d'una manera especial que els nostres éssers estimats, que tant trobem a faltar, gaudeixin amb Vós de l'Eterna Benaurança.
Que el Vostre Amor, Senyor, no ens deixi mai:
aquesta és l'esperança que posem en Vós.

- *Islam*

"Oh gente, oh hombres! Nosotros os hemos hecho, os creamos, de un macho y una hembra. Nosotros os hemos hecho pueblos y tribus, diferentes, para que reconozcáis las diferencias y la igualdad de unos y otros. Pues el mejor de todos vosotros, para Dios, es el que tiene piedad, aquél que tiene miedo de no servirle, suficientemente. ¡Dios conoce todas las cosas y está informado de todo! ***(Alcorà 49, 13).***

¡Que pueda seguir los caminos del Altísimo! Los caminos de los viajeros del amor.
Dondequiera que me lleven los viajeros del Señor, yo los sigo. Me guiarán siempre por los caminos de la paz (Rumi).

- *Tradició Bahá'í*

¡Oh tú, bienamada sierva de Dios! Aunque la pérdida de un hijo es, en verdad, algo desgarrador y está más allá del límite que un ser humano puede soportar, no obstante, alguien que sabe y comprende tiene la seguridad de que el hijo no ha sido perdido sino que, más bien, ha pasado de éste a otro mundo, y que lo encontrará en el dominio divino. Esa reunión será para la eternidad, mientras que en este mundo la separación es inevitable y causa un ardiente dolor. (…)

Ese amado hijo tuyo se dirige a ti desde el oculto mundo: "Oh tú, madre bondadosa, agradece a la divina Providencia que he sido librado de una jaula pequeña y oscura y, como las aves de las praderas, me he remontado hasta el mundo divino, un mundo que es espacioso, iluminado y siempre alegre y jubiloso. Por tanto, no te lamentes, oh madre, y no te apenes; yo no soy de los que se han perdido, ni he sido aniquilado, ni destruido. Me he librado de la forma mortal y he elevado mi enseña en este mundo espiritual. Tras esta separación está la compañía imperecedera. Tú me encontrarás en el cielo del Señor, inmerso en un océano de luz."

'Abdu'l-Bahá

- *Budisme*

La comunidad budista Sakya Tashi Ling se creó en 1981, estableciéndose en 1996 en el Palau Novella, en el parque natural del Garraf. Desde Sakya Tashi Ling nos esforzamos constantemente para que la energía positiva que allí se genera se propague en todas direcciones.

En el monasterio atendemos a todas las personas que nos visitan, ofreciéndoles todo tipo de ayudas y actividades relacionadas con el crecimiento interior. Los monjes y monjas del monasterio trabajamos para que cada día mayor número de personas pueda abandonar el sufrimiento, experimentar la dicha de sentirse bien y de ese modo alcanzar la felicidad. Para encontrar nuevas fórmulas que nos permitan alcanzar este objetivo hemos creado nuestro propio Laboratorio.

En el Laboratorio Monjes Budistas hemos constatado que con simples cambios de actitud y una mayor atención a las actividades diarias, cada una de nuestras acciones deja de ser algo mecánico para convertirse en experiencias muy gratificantes, tanto para nuestro cuerpo como para nuestra mente.

"Con la actitud correcta, cualquier carretera, cualquier trayecto lleva a la felicidad". Hemos experimentado con un casco de motocicleta y hemos creado un manual para hacer de la conducción una herramienta también para nuestro crecimiento. De esta experiencia surgieron reflexiones que hoy queremos compartir con todos ustedes.

La Seguridad
Cuando nos ponemos el cinturón o el casco nos envuelve una sensación de extrema seguridad, algo parecido a la sobreprotección, y corremos el riesgo de que ello disminuya nuestra atención. Por eso es importante recordar que la seguridad total no existe.

Emoción
La sensación de estar con uno mismo: si nos sentimos bien, perfecto, pero si por el contrario estamos mentalmente agitados, podemos llegar a agobiarnos con lo que perdemos la atención. Antes de conducir tenemos que observar cómo está nuestra mente, ya que ese estado se multiplicará, en uno u otro sentido. En realidad, no deberíamos conducir, sería excelente poder esperar y calmarnos antes de seguir.

Aislamiento
Estamos separados de la realidad: el ruido queda fuera, sentimos nuestra realidad lejos del mundo, experimentamos una sensación de aislamiento que nos puede llevar a olvidar nuestra propia fragilidad, y quizás, la de nuestros pasajeros.

Velocidad
La sensación agradable de sentir el viento, de ser el viento, la velocidad. El viento sortea todos los obstáculos, pero nosotros no. Si estamos atentos a nuestras emociones, no correremos riesgos innecesarios.

No somos invulnerables
Poner toda nuestra atención es una de nuestras mejores protecciones. No se trata de un término abstracto sino de observar y colaborar: no seamos meros espectadores, actuemos para cambiar las cosas.

Pensamos que compartir y difundir estas reflexiones, con la voluntad de que se expandan a través de los corazones del mayor número de seres que tienen sentimientos, es una buena manera de recordar a las víctimas de los accidentes de tráfico.

Tashi Khadro
Novícia de Sakya Tashi Ling

Musica.

IV

Viure és confiar malgrat tot, és esperar malgrat tot; és somriure malgrat tot; però també és admirar-se, perquè val la pena; també és il·lusionar-se, perquè val la pena, també és somniar, perquè val la pena; i és abraçar-ho tot, perquè, com podríem viure sense estimar?

■ Senyor, atorgueu-nos la fe dels senzills i humils de cor, que ho contemplen tot a la llum de la vostra mirada, la de nosaltres mateixos, dels altres i del món que ens envolta, vós que sou bo i ho feu tot a impulsos del vostre amor. Preguem.

■ El respecte per la vida se situa per damunt de tot en qualsevol ensenyament moral.

En la no violència, el respecte a la vida consisteix la màxima renúncia.
Em reconcilio amb totes les criatures; que totes les criatures es reconciliïn amb mi.
Que jo sigui amic de tothom, en tot, i mai enemic de ningú. Que sempre hi hagi pau!

■ Senyor, amb tots els vostres servents, germanes i germans nostres, que us lloem i beneïm, pel germà sol i la germana lluna, els germans estels, el germà foc i la germana aigua i la germana mare terra, pels qui perdonen i accepten la germana mort, malgrat tot, amb cor agraït. Preguem.

■ Senyor, us donem gràcies pel nostre poble i per tots els pobles del món, tan rics en les seves tradicions, la seva llengua i la seva cultura, cridats per igual a la diversitat i la unitat, a l'entesa, la col·laboració i la pau. Preguem.

■ Senyor, doneu consol a les persones que han patit la pèrdua prematura d'un ésser estimat a l'asfalt i als greument ferits i a les seves famílies. Ajudeu-los a trobar forces per continuar endavant i per aprendre a viure amb això. Il·lumineu la nostra societat perquè acabi amb la violència als nostres carrers i carreteres i que hi regni la pau.

■ Senyor, gràcies pel do del vostre amor, per la capacitat de servei i d'il·lusió, de fidelitat i de tendresa amb la qual heu beneït els vostres servents i serventes que ens han precedit, acolliu-los misericordiós i benigne a la vida en plenitud que esperaren. Preguem.

Monitor: Tot això us demanem, Senyor, amb l'esperança certa de ser escoltats.

Pau

Monitor: Intercanviem ara els uns amb els altres un gest d'amistat i de pau!

Musica.

VI

Pregària final (tots)
Guieu-nos, Senyor, de la mort a la vida, de la falsedat a la veritat, de la desesperació a l'esperança, de la por a la confiança, de l'odi a l'amor, de la guerra i la violència a la pau. Que la pau vessi als nostres cors, al nostre món, en tot l'univers.

Lectura del poema "*Lletra a Dolors*", de Miquel Martí i Pol per l'actriu Amparo Moreno.

Tots plegats i cantem el "Cant dels Adéus"

LLETRA A DOLORS

Em costa imaginar-te absent per sempre.
Tants de records de tu se m'acumulen
que no deixen espai a la tristesa
i et visc intensament sense tenir-te.
No vull parlar-te amb veu melangiosa,
la teva mort no em crema les entranyes,
ni m'angoixa, ni em lleva el goig de viure;
em dol saber que no podrem partir-nos
mai més el pa, ni fer-nos companyia;
però d'aquest dolor en trec la força
per escriure aquests mots i recordar-te.
Més tenaçment que mai, m'esforço a créixer
sabent que tu creixes amb mi; projectes,
il·lusions, desigs, prenen volada
per tu i amb tu, per molt distants que et siguin,
i amb tu i per tu somio d'acomplir-los.
Te'm fas present en les petites coses
i és en elles que et penso i que t'evoco,
segur com mai que l'única esperança
de sobreviure és estimar amb prou força
per convertir tot el que fem en vida
i acréixer l'esperança i la bellesa.

Tu ja no hi ets i floriran les roses,
maduraran els blats i el vent tal volta
desvetllarà secretes melodies;
tu ja no hi ets i el temps ara em transcorre
entre el record de tu, que m'acompanyes,
i aquell esforç, que prou que coneixies,
de persistir quan res no ens és propici.
Des d'aquest mots molt tendrament et penso
mentre la tarda suaument declina.
Tots els colors proclamen vida nova
i jo la visc, i en tu se'm representa
sorprenentment vibrant i harmoniosa.
No tornaràs mai més, però perdures
en les coses i en mi de tal manera
que em costa imaginar-te absent per sempre.

Del llibre ***Per preservar la Veu*** (1980-1984)
de **Miquel Martí i Pol**

Agraïments:

Comunitat Paquistaní Camí de la Pau
Comunidad Bahá'í de Barcelona
Comunidad Hindú de Barcelona
Comunidad Israelita de Barcelona
Dept. de Relacions Ecumèniques de l'Església Evangèlica a Catalunya
Pastoral del Trànsit de l'Arquebisbat de Barcelona
Sakya Tashi Ling – Monestir Budista del Garraf

Associació UNESCO per al diàleg interreligiós
CIB – Centre Interreligiós de Barcelona
Ajuntament de Barcelona

DEL RECUERDO GLOBLAL A LA ACCIÓN GLOBAL

FEVR
Fédération Européenne des Victimes de la Route
European Federation of Road Traffic Victims

P(A)T
Asociación de Prevención de Accidentes de Tráfico

AP(A)T
Sección de Afectados por Accidente de Tráfico